

Simon SCHWAB, *Růžena Vacková a proces Mádr a spol.*, Pdf UHK, bakalářská práce, 2015.

Oponentský posudek

Student si pro svou práci zvolil téma politických procesů, které se v posledních dvaceti letech stalo jedním ze stěžejních témat moderní historiografie, snažící se mapovat nezákonné jednání československé „justice“ padesátých let.

Ve své práci se rozhodl využít dostatečně široké spektrum pramenů, které mu měly pomoci popsat genezi jednoho z případů perzekuce církevních představitelů a jejich sympatizantů. Svou práci rozdělil do logických celků v podobě několika tématicky ucelených kapitol.

V úvodní části se stručně zabývá postavením církve v rozhodném období let 1945-1956, aby v následující druhé kapitole představil osobnost hlavní představitelky své práce, dr. Růženy Vackové. Na přibližně dvaceti stranách vykreslil její hlavní rysy i prostředí, které formovalo její osobnost a názory. Marginální výtku může být směřována k přílišné pozitivistické popisnosti, která sice dodává komplexní pohled na její osobnost, ale v některých případech by v přílohách práce byla vhodnější (např. seznam přednášek dr. Vackové vedených na UK).

Genezi samotného procesu věnoval autor také dostatečný prostor, čímž vykreslil postup tehdejšího bezpečnostního aparátu. Pochválit autora lze za biografické informace k některým jmenovitě uvedeným osobám, které s jednotlivými aktéry blíže seznamují. Škoda jen, že vlastní poznámkový aparát pod čarou nebyl naformátován do bloku stejně jako text vlastní práce, čímž mírně ztratil na přehlednosti.

V kapitole 4 autor popisuje vlastní proces – na tomto místě lze pozitivně hodnotit bohatou heuristiku, kterou k tomu autor použil a také způsob práce s archívními prameny, popisující vlastní proces, které v případě bakalářských prací nebývá vždy zvykem.

Stejný prostor jaký autor věnoval osobnosti Růženy Vackové, věnoval také jejímu pobytu v československých věznicích a způsobu jakým se vypořádávala s neustálou perzekucí své osoby v souvislosti s poukazováním na jednání v rozporu s úmluvami, ke kterým se Československo a jeho představitelé hlásili. Z toto jednání si „vysloužila“ nejdelší setrvání ve vězení ze všech odsouzených v rámci procesu Mádr a spol.

Popisem rehabilitace a derehabilitace a konečné rehabilitace v již demokratickém systému autor zakončil komplexní popis své práce o Růžence Vackové v souvislosti se zvoleným politickým procesem a jeho vývojem.

Nutno říci, že až na drobné stylistické nedostatky, spočívající v často příliš dlouhých větných spojeních, nelze této práci v této fázi zpracování téměř nic vytknout. Tím méně, přihlédne-li ke skutečnosti, že se jedná o práci bakalářskou.

Ačkoli se jedná především o heuristicky bohatý popis jednoho z politických procesů padesátých let, je nutné i tento příspěvek k stávajícímu stavu poznání ocenit. Pro další práci k tomuto tématu v širších souvislostech doporučuji autorovi práce některé z odborných článků bývalých kolegů absolventů HÚ, Ivany Hrachové (Rapavé) a Jiřího Plachého, kteří se problematikou církevních perzekucí také zabývali, a kteří mohou jeho pohled na téma dále rozšířit.

Práci Simona Schwaba hodnotím jako velice zdařilou, splňující podmínky pro kvalifikační práci tohoto druhu a jako takovou **rozhodně doporučuji k obhajobě** a hodnotím známkou

V Hradci Králové, 1. 6. 2015

Mgr. Michal Strobach